

Llutes, errors i legitimitats de l'1-O i el 27-S

Crònica

TONI VALL
BARCELONA

Amb l'eloqüent títol *La independència. Una lluita compartida*, Òmnium va organitzar ahir a la llibreria Ona de Barcelona un debat entre el politòleg Jordi Muñoz i el vicepresident primer del Parlament, Josep Costa. Moderats per la directora de l'ARA, Esther Vera, estaven convidats a conversar sobre les perspectives divergents que tenen de la realitat independentista catalana, de l'anomenat Procés: mèrits, legitimitats, errors i, sobretot, lluites. Lluites com la que avui és la gran lluita: els dos partits de govern enfrontats sobre l'estratègia a seguir i sobre la seva relació amb els partits estatals. Aquest aspecte va planar sobre el debat i els ponents van centrar majoritàriament els seus esforços en mostrar divergències notables en la inter-

pretació de la realitat política i social catalana des del 27 de setembre del 2015 fins avui.

A judici de Muñoz, Catalunya no és avui independent perquè les condicions no eren adients: un context internacional desfavorable, l'absència de via democràtica oferta per l'estat espanyol i la inexistència d'una majoria suficient a Catalunya i d'una estratègia compartida entre els actors principals. Costa, per la seva part, assenyala l'error en la no posada en pràctica de la independència després de "l'èxit de l'1-O". "No vam pitjar el botó –destaca–. Ningú volia fer la declaració del 27 d'octubre. Alguns es van moure per electoralisme i d'altres se'n van anar a casa en lloc d'anar a la reunió de govern".

Vera pregunta a Costa sobre el seu llibre *Eixamplant l'esquerda* (Comanegra), en què lamenta que no s'investís Carles Puigdemont com a president de la Generalitat el gener del 2018 i en culpa ERC i la presidència del Parlament: "És un ajustament de comptes?". "Més aviat és una defensa pròpia –respon–.

Esther Vera,
Josep Costa
(esquerra) i
Jordi Muñoz
ahir. C. CALDERER

En tot cas, crec que hem de parlar menys d'unitat i més d'estratègia", argumenta. Costa es mostra més partidari de tirar pel dret que no pas del diàleg, aposta per la desobediència civil que violenti l'estat espanyol tal com va passar amb l'1-O: "Si ens deixen fer és dolent per a ells i si ens reprimeixen també. Sempre hi sortim guanyant".

Muñoz es mostra bastant menys entusiasta amb l'1-O: "Va ser un èxit d'organització i de projecció internacional. Però no es va interpellar ni els votants del *no* ni tampoc la majoria de l'electorat, que es va quedar a casa". I afegeix: "La violència policial va provocar que no sabéssim interpretar bé el resultat. Sense els cops de porra no s'hauria fet la declaració del 27-O". Muñoz trasllada els errors també a les eleccions del 27-S: "Aquell plebiscit es va perdre i en canvi la coalició guanyadora va dir que s'havia guanyat". I insisteix en la necessitat que l'independentisme guanyi base i suport social: "Amb el 48% no es pot fer res". En aquest sentit, Costa dubta que continuar votant indefinidament sigui "una solució màgica", ja que l'Estat ja ha dit que per molt amplis que siguin els suports a la independència, no es mourà ni un mil·límetre: "És més important deslegitimar l'Estat que guanyar legitimitat pròpia". En clau electoral, Muñoz dubta que les pròximes eleccions catalanes siguin clarificadores: "Cap partit tindrà suports suficients per anar per lliure. Hauran de tornar a seure i parlar". ■